

Sygn. akt I NSP 364/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi K. O.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie

o sygn. III AUa 2305/20

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 29 marca 2023 r.:

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżąca K. O., pismem datowanym na 10 listopada 2022 r., wniosła skargę
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym, toczącym się przed Sądem
Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt III AUa 2305/20, żądając:

1. stwierdzenia, że w postępowaniu III AUa 2305/20 przed Sądem
Apelacyjnym w Katowicach, doszło do przewlekłości postępowania,
2. wydania Sądowi rozpoznającemu wskazaną sprawę zalecenia
rozpoznania sprawy;
3. przyznania od Skarbu Państwa na rzecz Skarżącej kwoty 10 000,00 zł
(słownie: dziesięć tysięcy złotych);

4. zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Katowicach – na rzecz Skarżącej zwrotu kosztów postępowania w wysokości opłaty od skargi 200 zł (słownie: dwieście złotych).

W uzasadnieniu wskazano, że od wpłynięcia apelacji i odpowiedzi na nią do dnia wniesienia skargi minęło niemal 2 lata. Skarżąca wskazała, że od grudnia 2020 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach dysponował apelacją i odpowiedzią na apelację, a termin posiedzenia nie został wyznaczony. Skarżąca wskazała, że rozpoznanie sprawy jest dla niej istotne. Podniosła także, że od dwóch lat jej sytuacja związana ze świadczeniami jest w stanie zawieszenia, co rzutuje na życie osobiste i zawodowe.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach w datowanej na 21 lutego 2023 r. odpowiedzi na skargę zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o odrzucenie skargi, a w razie nieuwzględnienia wniosku o odrzucenie o oddalenie skargi w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną należy odrzucić.

W myśl art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „u.s.p.p.”) w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Kwestia zdolności postulacyjnej strony nie została uregulowana w u.s.p.p., dlatego konieczne jest odniesienie się do przepisów właściwych dla zaskarżonego postępowania.

Wniesiona przez skarżącą skarga na przewlekłość postępowania dotyczy postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie pod sygn. akt III AUa 2305/20, co do którego właściwe pozostają przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1805 ze zm., dalej: „k.p.c.”).

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepis ten znajduje zastosowanie również w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005, nr 5, poz. 71 – zasada prawna; a także postanowienie Sądu Najwyższego: z 2 lutego 2021 r., I NSP 174/20; z 6 lutego 2021 r., I NSP 169/20; z 1 września 2021 r., I NSP 135/21; z 23 marca 2022 r., I NSP 42/22).

Skarżąca wniosła do Sądu Najwyższego pismo zawierające skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki osobiście. Z treści wywiedzionej *ad casum* skargi nie wynika, aby skarżąca należała do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym. W konsekwencji w niniejszej sprawie nie dopełniono obowiązku wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. Tym samym, wniesiona przez K. O. skarga na przewlekłość postępowania jest niedopuszczalna z mocy ustawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego: z 19 czerwca 2017 r., III SPP 32/17; z 2 października 2019 r., I NSP 103/19; z 16 kwietnia 2019 r., I NSP 5/19; z 21 marca 2019 r., I NSP 1/19).

Z uwagi na powyższe, postanowiono jak na wstępie.